

Oubi kandjad.

Tikkimise töötuba juhendas Lembe-Maria Sihvre.

Lihulast konverentsile sõitnud Eda Aavik oli korraldusega väga rahul. “Ega ma ise väga palju käsitööd teha ei jõua, ikka mõtled, et kui ükskord pensionile jään... Aga ma naudin käsitööd ja seda seltskonda, kes siia on kogunenud, see on tõeliselt inspireeriv. Tore, et üha rohkem pööratakse tähelepanu rahvarõivaste valmistamisele ja kvaliteedile.”

Eesti Rahvakunsti ja Käsitöö Liidu juhatuse esimees Liivi Soova võttis kõneldud teemad oma

ettekandes kokku ja leidis, et netis võiks olla rohkem infot rahvarõivaste kohta, ka ingliskeelsena. Meie oma rahvarõivaste tegijad võiksid rohkem suhelda, et oleks ülevaade nende tegevusest. Eesmärk on ju, et toodang oleks kvaliteetne ja oskused antaks üle põlvest põlve.

Varasemalt on rahvarõivad olnud inimeste igapäevased riietusesemed, kuid tänapäeval kasutatakse neid enamasti pidulikel sündmustel. Olgu siis pulmad või

TASUB TEADA

Huvitavaid fakte välisriikide ettekannetest

■ Soomes tähistatakse 5. augustil rahvarõiva sünnipäeva, mil rahvarõivaid kandvad inimesed kogunevad parkidesse piknikule.

■ Norras on 60% naistel olemas oma *buna*'d, nagu nimetatakse seal rahvarõivaid tänapäevases modernses kontekstis. Lisaks on Norras oma rahvarõivapolitsei, kes jälgib, et rõivad oleks valmistatud õigetest materjalidest, ei kasutataks vale tehnikat, vaid jätkataks traditsioonilist teed.

■ Islandil kantav *upphlutur* oli algselt kasutatav aluspesuna. Enne 1900ndaid hakati seda kasutama pealrõivana ning umbes 1910 sai see tänapäevase välimuse. *Upphultur*'it hakati täieliku kostüümina kandma 1960. aastatel.

ristsed, leeripäev või juubel. “Mida rohkem me rahvariistest räägime, õpetame kursustel nende valmistamist, seda enam oskavad meie inimesed rahvarõivast väärtustada. Rahvarõivas on töömahukas, väga kallis, aga mõelda tuleks rohkem sellele, et me ei tee seda ainult endale, vaid see antakse edasi järeltulevatele põlvedele – nii rõivas kui teadmised nende valmistamisest,” lisas ta.

PILLE HERMANN

Lihtsad ja praktilised võtmehoidjad

Kõik kellel majapidamises palju uksti, on alailma hädas sellega, et vajalikul hetkel ei suuda õige ukse võtit leida. Samuti on võtmehoidjad suured ja mõeldud enamasti üksikute võtmete tarvis.

Lihtsad, kuid praktilised ja kunstipärased hoidjad saab võtmetele teha puupilbastest ning need kõik eri värvidega üle värvida, sest nii jääb kindlasti meelde, millist värvi hoidjaga võti mingi toakse lahti teeb.

Puidust hoidja võite võtme külge kinnitada naharibaga. Võtmehoidjasse augu tegemiseks kasutage suuremat naasklit või vastava suurusega puuri.

Maalimisel saate ära kasutada purgipõhjadesse jäänud värvijääke või proovida värvimuldadest ise toone kokku segada.

Kui juba võtmehoidjate värvimiseks läheb, võib neile ka mustreid ja kunistusi peale teha, nõnda on nii tulemus kui ka tegemine veelgi huvitavam.

Lihtsa näputöö võib ette võtta koos lastega.

Allikas: Kodin Pellervo nr 9/2012

REPRO